

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 509/2016
11.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката И.Ј., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 16 К бр. 2007/12 од 14.10.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 594/15 од 10.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 11. маја 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С. – адвоката И.Ј., поднет против пресуда Основног суда у Нишу 16 К бр. 2007/12 од 14.10.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 594/15 од 10.12.2015. године, у делу у којем се односи на повреду закона из члана 439. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 16 К бр. 2007/12 од 14.10.2015. године окривљени И.С. оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65 и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 594/15 од 10.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног И.С. – адвоката И.Ј., а пресуда Основног суда у Нишу 16 К бр. 2007/12 од 14.10.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.С. – адвокат И.Ј., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП (коју погрешно означава као повреду из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП), с тим што из образложења захтева произилази да је поднет и због повреде одредаба члана 194. став 4. у вези члана 192. ЗКП, те због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног И.С. ослободити кривичне одговорности за кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован, у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Наиме, указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да изрека првостепене пресуде не садржи било какву дескрипцију места и времена прибављања противправне имовинске користи, нити пак опис ситуација и било какве идентификације наводних трећих лица којима је окривљени продавао робу оштећеног предузећа, већ је само наведено да је прибавио противправну имовинску корист продавањем ове робе трећим лицима и задржавањем новца за себе, а на који начин, према ставу браниоца, изрека пресуде не садржи ни опис, а ни радњу извршења кривичног дела, нити њене последице, односно не садржи ниједан елемент кривичног дела због којег је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим.

Међутим, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Према наводима изреке првостепене пресуде, окривљени И.С. је у периоду од 16.12.2009. године до 05.02.2010. године, као одговорно лице, рачунополагач - шеф Сектора продаје резервних делова оштећеног Привредног друштва „А. Ц.“ ДОО Н., искоришћавањем свог положаја, прибавио себи противправну имовинску корист у укупном износу од 195.422,72 динара, на тај начин што је робу и резервне делове оштећеног предузећа, описане по врсти и количини у фактурама за купца ТР „К. к.“ Н. од 16.12.2009. године, 18.12.2009. године, 28.12.2009. године, 22.01.2010. године, 28.01.2010. године и 05.02.2010. године, без сачињавања пратеће документације, продавао трећим лицима, а новац задржавао за себе, иако по тим фактурама никада није продао робу и резервне

делове наведеном купцу, нити су представници купца преузели ову робу и резервне делове.

Како је, дакле, у изреци правноснажне пресуде јасно наведено време и место извршења кривичног дела (од 16.12.2009. године до 05.02.2010. године, у Нишу), при чему је јасно описана и радња извршења предметног кривичног дела (тако што је окривљени у својству одговорног лица – рачунополагача, односно шефа Сектора продаје резервних делова оштећеног Привредног друштва „А. Ц.“ ДОО Н., искоришћавањем свог службеног положаја, робу и резервне делове оштећеног предузећа ближе описане по врсти и количини у фактурама закупца ТР „К. к.“ Н., продавао трећим лицима без сачињавања пратеће документације, задржавајући новац за себе иако по фактурама никада није продао робу наведеном купцу, на који начин је прибавио себи противправну имовинску корист у износу од 195.422,72 динара, те за који износ је нанео имовинску штету оштећеном Предузећу „А. Ц.“ ДОО Н.), то су наводи захтева - да изрека првостепене пресуде не садржи опис места и времена извршења кривичног дела, нити опис радње извршења дела, као ни опис наступелих последица, оцењени неоснованим.

Ни наводи захтева – да изрека првостепене пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела у питању јер изрека не садржи идентификацију трећег лица којима је окривљени продавао предметну робу, нису могли бити прихваћени као основани, обзиром да у изреци пресуде није неопходно појединачно одредити и идентификовати ова лица, већ је довољно да су радња извршења и последица кривичног дела јасно одређени, као у конкретном случају.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, указивањем да изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела из члана 234. став 1. у вези са чланом 61. КЗ, због којег је окривљени И.С. правноснажном пресудом оглашен кривим, одбијени су као неосновани, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Исти захтев, у делу у којем се указује на повреду одредаба члана 194. став 4. у вези са чланом 192. ЗКП и с тим у вези истиче да је окривљеном повређено право на одбрану јер му у току поступка није достављена првостепена пресуда, одбачен је као недозвољен.

Ово стога што су одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члану 439. тачка 1. до 3. и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости, поред осталог, поднео због повреде одредаба члана 194. став 4. у вези члана 192. ЗКП, која повреда није предвиђена као

дозвољени законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев у овом делу одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП.

Захтевом за заштиту законитости, бранилац окривљеног указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, истицањем да је на утврђено чињенично стање у правноснажној одлуци погрешно примењен закон. Међутим, иако наведена повреда представља формално дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног у смислу члана 485. став 4. ЗКП, у образложењу захтева не наводи се у чему се ова повреда састоји, па како Врховни касациони суд правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, то је захтев и у овом делу одбачен, јер нема законом прописан садржај (члан 484. ЗКП), а на основу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.